

Martinis selvveiende Karre.

Hossoede Tresnit fremstille en Karre, som selv veier sit Væs og derfor er meget hensig ved Jordarbeider, Ind- og Udstikninger og lignende Anledninger. Fig. 1 er en perspektivisk Tegning af Vognen, Fig. 2 viser Vognkassen omtrent, saa at den nedste Side vender opad, og Fig. 3 og 4 Enkelthederne af Karren. A er Karrellassen af sædvanlig Skittelse, B er en Ramme eller Blokvogn under den, fastgjort til Hjul-axlen C, som bærer den. Kassen A kan ved en Vægtstang D E løftes i veiret. Idet man dreier Grebet af Vægtstangen E tilsidste og trykker den ned, løftes Kassen A over Rammen B, som i Fig. 3, paa de fire Keglespiser e af Vægtstangen FF og den kan da veies med sit hele Indhold, naar man hænger Vægten paa Vognbøjlen S (Fig. 1). Et Væsset vejet, sættes Keglespiderne e ned igjen og Karrens Tapper gg intage alter deres oprindelige Stæle som i Fig. 4. For at holde Kassen A fast paa Blokvognen B, naar Væsset skal høres bort, have Tapperne gg hver en Ring h, og hver Ring igjen sin Glider G, som flydes ind imellem Ringen h og Rammen B (Fig. 4). En Mand skal med Lethed kunne haandtere en saadan fuldblæt Vogn.

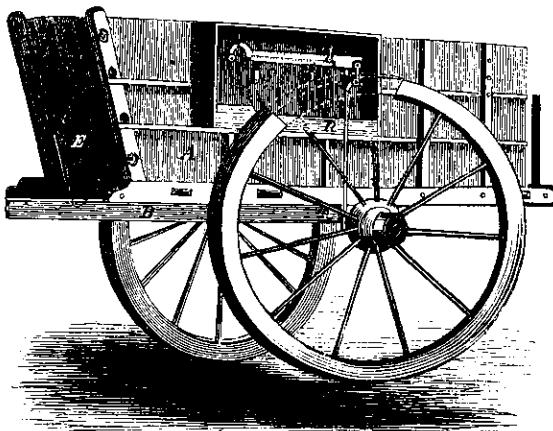

Fig. 1.

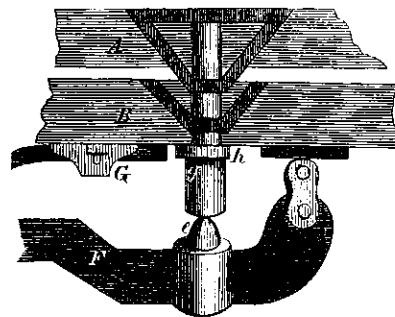

Fig. 3.

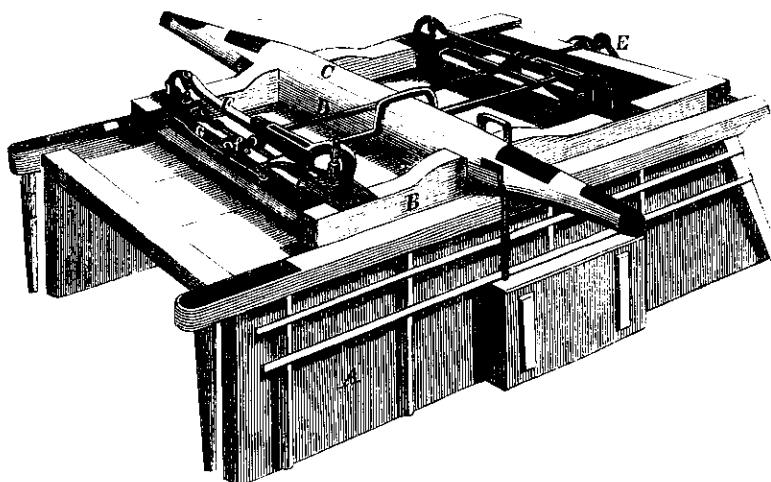

Fig. 2.

Fig. 4.

Et Logisskib.

Langs med Hønsebroen, der adskiller Orlogshavnen fra Koffardihaven, ligge nærmest ved Toldboden tre store utilstede Skibe med Flag og Bimpel heist. Hvortil bruges disse Skibe for Dieblippet? har maaskee mangen En i disse Dage spurgt sig selv eller sin Nabo, naar han fra Toldboden eller Langelinie har lastet Blæket ind til „Svanereden“ for at fryde Diet ved Synet af de fuldtrukede, lamphylstne Orlogsmænd. At de bruges til Noget er sandsynt; deels er der jo „Commando heist“ ombord i dem, og deels myster der til forskellige Tider Folk ind i og ud af dem. Hvis vore Væsere derfor idag have kyst til at følge os ombord i et af dem, skulle vi føge at tilfredsstille deres Nygjerrighed og være deres Bevisere.

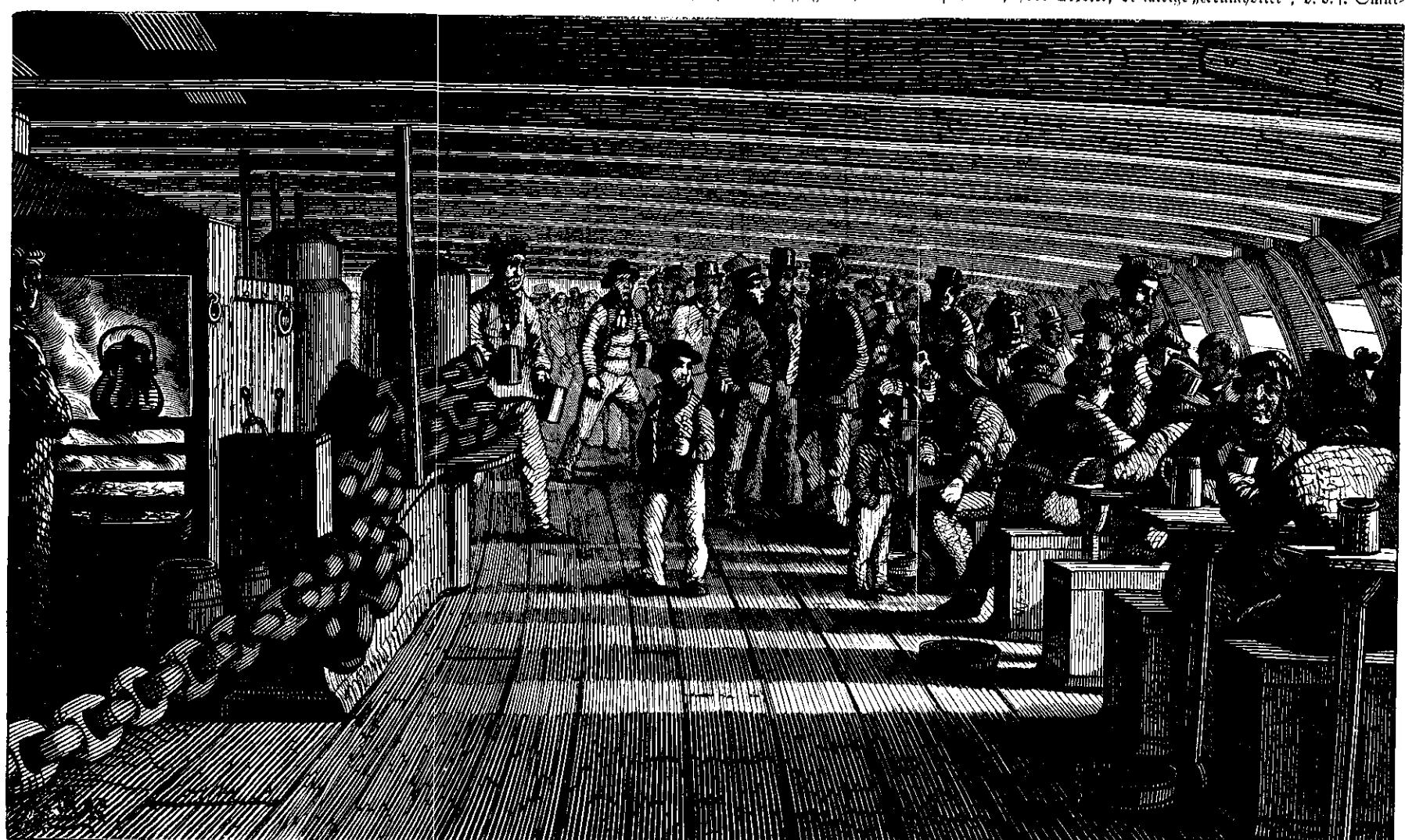
Over en smal Bro eller „Kobrygge“ som det hedder, gennem en snever Kanonport, der besuges af en Skibsvagt, gaaer Veien ind til Skibet, og vi staar paa Batteriet af

Tregatten „Dronning Marie“, der er særligt indrettet til Logisskib, det vil sige flydende Kaserner for de indkaldte Søværnepligtige. Batteridækket, hvorpaa vi befinde os, er Spisesalen. Kanonportene ere her overalt tillukkede med vinduer; imellem hvort af disse er der et Spisebord tvers paa Skibssiden, og mellem Bordene dannet Skibskister Benkene. Kommande forude er „Kabyssen“ eller Skibskokken, og det er dette Parti, der er valgt til Gjenstand for medhølgende Skizze.

Blussende rød, tørrende sig i Ansigtet med et Klæde, der er hentet fra Brystet paa den blaae Skjorte, staar den gamle Skibskok og rører med en vældig Skovl rundt i Ørterne i den colossale Kjedel, ved hvil Side den store Kaffelstabel tager sig heelt uanseelig ud; men det er da ogsaa kun en Snees Underofficerer, der extra ville regalere sig, som her tilberede den opslivende brune Drif. Agteresten sees Mandsskabet siddende ved Skaffebordene ifør med at driske deres Öl, der, slummende i de blanke polerede Tinkanter, tager sig meget indbydende ud. Passiarente, spøgende, brillende

oplyser sine nærmeste Omgivelser. Her er det egentlige Sovested for Besætningen og med een Heds Mellemrum finde de trætte Matroser i deres Hængekøjer her en Hoile, som de fleste „Landkrabber“ i deres bløde magelige Senge vilde misunde dem. Imidlertid maa man dog vist væmme sig til at føle sig hjemme her; thi paa os gjør Mørket, den raakolske Luft, den overalt fremherskende Tjære- og Skibsluft og den idelige Larmen og Trampen over vore Hoveder et ubehageligt Indtryk, der stærkt minder om Søsyge, og først naar vi paa øverste Dæk efter befnde os i frisk Luft, aande vi lettere. Heroppe henstunes Kaserner om Dagen paa Reoler, og her er tillige Spadsere-localet, der med de aobne Porte og det vandrette Seildugstag ret er et lufstigt og skyggefuldt, tørt og friskt Opholdssted.

Til 800 Mand er her Plads i denne svommende Kaserne, og man maatte tvivle om, at et Par Officerer og en Snees Underofficerer kunde holde Control over denne Styrke i et Locale, hvor Mørket, de talrige „Kruinholster“, d. v. s. Smut-

Det Indre af Logisskibet „Dronning Marie“.

hverandre see de alle tilfredse og muntre ud. En lille Dreng, der for første Gang skal til Orlogs og maastee i det Hele toget til Søes, hører opmærksomt paa den gamle Ulk, der var med i forrige Krig, og som nu for en talrig og taknemmelig Krebs af Tilsørere foredrager en eller anden Episode derfra. Den anden lidt større Dreng løber med sin „Tilmulker“ hen til Fodet for at faae sin Nation, for der bliver lukket; en Underofficer staar med begge Hænder dybt begravede i Bugelommerne og fastar et overlegent Blås hen paa Forsamlingen. Vi begive os agterud og passerer underveis Smurstillerne, der med heelt opmøgde Werner gaae tilbunds i de store Ølsade og uddele Øillet til de Bentende; et Par Skibsvagter standse os ved nogle Skodder, indenfor disse befinde sig Røgestuerne, Officerernes Lukaser og Skrivestuerne, hvor Indrulleringen og Fordelingen til Arbeide og til Skibene finde Sted.

Gjennem en lille firkantet Luge, ab en snever Skibstrappe gaae vi ned paa Banjerækken; her er bælgmørt, da selve Dækket ligger betydelig under Vandgangen, og folende os for langs en Mengde Lukasore komme vi ud i et langt mørkt Rum, hvor en enkelt hist og her anbragt Lanterne kun tjener os som Ledelys, da den neppe fragt